

Zarzuty i główne argumenty

We wrześniu 2005 r. Komisja otrzymała skargę dotyczącą niezgodności określonych przepisów „Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004” [„Szczęólnego systemu regulacji podatkowej składników majątkowych nie znajdujących się na terytorium portugalskim w dniu 31 grudnia 2004 r.”] z uregulowaniem wspólnotowym oraz z porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), przyjętego przez Lei nr 39-A/2005 z dnia 29 lipca 2005 r.

Ze szczególnego systemu regulacji podatkowej wynika, że podatnicy powinni w ramach regulacji podatkowej przystąpić do zapłaty kwoty odpowiadającej zastosowaniu stawki 5 % od wartości składników majątkowych zawartych w deklaracji podatkowej oraz że jeżeli wszystkie, bądź niektóre ze składników majątkowych będących przedmiotem rzeczony deklaracji są papierami wartościowymi państwa portugalskiego, rzeczona stawka zostaje obniżona o połowę w stosunku do części dotyczącej tych papierów, a także że owo obniżenie znajduje zastosowanie również i do innych składników majątkowych, jeżeli odpowiadająca im wartość zostanie zainwestowana w papiery wartościowe państwa portugalskiego do dnia złożenia deklaracji podatkowej.

Komisja uważa, że szczególny system regulacji podatkowej przynajmniej w zakresie dotyczącym podziału składników majątkowych i inwestycji w papiery wartościowe państwa portugalskiego, która polega na stosowaniu obniżonej stawki do składników majątkowych będących papierami wartościowymi państwa portugalskiego lub do składników majątkowych inwestowanych w papiery wartościowe państwa portugalskiego. W rzeczywistości bowiem osoby korzystające z tego systemu są zniechęcane do utrzymywania swoich dóbr w innej postaci niż papiery wartościowe państwa portugalskiego.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł już, że krajowy przepis podatkowy, który jest w stanie zniechęcić podatników do inwestowania w innych państwach członkowskich stanowi ograniczenie swobody przepływu kapitałów w rozumieniu art. 56 traktatu WE.

W niniejszej sprawie Komisja nie kwestionuje tego, że państwowe dłużne papiery wartościowe powinny korzystać z korzystniejszego traktowania, jednakże uważa, że obniżona stawka podatkowa stosowana jedynie do regulowanych składników majątkowych będących papierami wartościowymi państwa portugalskiego, stanowi dyskryminujące ograniczenie przepływu kapitału zakazane przez art. 56 traktatu WE, które nie może być uzasadnione na podstawie ust. 1 art. 58.

Przepisy porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym dotyczące przepływu kapitału są co do istoty identyczne z przepisami traktatu WE. W związku z tym, okoliczność, że osoby, które mogły skorzystać ze szczególnego systemu uregulowania podatkowego zostały zniechęcone do pozostawienia swych regulowanych składników majątkowych w Norwegii, Lichtensteinie, czy też w Islandii stanowi również ograniczenie przepływu kapitału, zakazane w art. 40 porozumienia EOG.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga**(Sprawa C-22/09)**

(2009/C 82/24)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i L. de Schieter de Lophem, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (¹), a w każdym razie nie przekazując ich do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2002/31/WE upłynął w dniu 4 stycznia 2006 r. Do dnia wniesienia skargi strona pozwana nie podjęła wszelkich koniecznych działań w celu dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

(¹) Dz.U. 2003, L 1, s. 65.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővarosi Bíróság, Węgry, w dniu 19 stycznia 2009 r. — Sió-Eckes Kft przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**(Sprawa C-25/09)**

(2009/C 82/25)

*Język postępowania: węgierski***Sąd krajowy**

Fővarosi Bíróság, Węgry.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sió-Eckes Kft.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Központi Szerve.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/61 ⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że zgodnie z załącznikiem 1 system pomocy produkcyjnej stosuje się nie tylko do brzoskwiń w syropie lub w naturalnym soku owocowym znajdujących się w CN pod podpozycją ex 2008 70 61, lecz również do produktów oznaczonych pozostałymi podpozycjami CN wymienionymi w tym załączniku (ex 2008 70 69, etc.)?
2. Czy przetwórcza wytwarzający towary objęte podpozycją CN ex 2008 70 92 spełnia przesłanki wyżej wymienionego rozporządzenia?
3. Czy art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 ⁽²⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że towary objęte podpozycjami CN ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 i ex 2008 70 99 również stanowią produkty gotowe w rozumieniu rozporządzenia?
4. W zakresie, w jakim według odpowiedzi na wcześniejsze pytania, za produkty gotowe można uznać jedynie brzoskwinie, o których mowa w art. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) 2320/89 ⁽³⁾, dlaczego wyżej wymienione przepisy obejmują również podpozycje CN innych produktów?
5. Czy można uznać za produkty gotowe w rozumieniu wyżej wymienionych rozporządzeń produkty będące rezultatem różnych etapów przetwarzania brzoskwiń, niezależnie od tego, czy mogą zostać wprowadzone do obrotu (np. miąższ)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 297, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 218, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2320/89 z dnia 28 lipca 1989 r. w sprawie minimalnych wymogów jakości dla brzoskwiń w syropie i brzoskwiń w naturalnym soku owocowym w celu zastosowania systemu pomocy produkcyjnej (Dz.U. L 220, s. 54).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 4 grudnia 2008 r. w sprawie T-284/08 People's Mojahedin Organization of Iran przeciwko Radzie Unii Europejskiej wniesione w dniu 21 stycznia 2009 r. przez Republikę Francuską

(Sprawa C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: People's Mojahedin Organization of Iran, Radna Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanego w dniu 4 grudnia 2008 r. w sprawie T-284/08 People's Mojahedin Organization of Iran przeciwko Radzie;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie w drodze oddalenia skargi wniesionej przez PMOI lub przekazanie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji

Zarzuty i główne argumenty

Rząd francuski uważa, że zaskarżony wyrok należy uchylić, po pierwsze, dlatego że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo orzekając że Rada przyjęła decyzję 2008/583/WE ⁽¹⁾ naruszając przysługujące PMOI prawo do obrony nie uwzględniając szczególnych okoliczności w jakich przyjęto tą decyzję; po drugie dlatego że Sąd naruszył prawo stwierdzając, iż rozpoczęte przeciwko domniemanym członkom PMOI postępowanie sądowe we Francji nie stanowiło decyzji objętej definicją z art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu; wreszcie dlatego że Sąd naruszył prawo orzekając, że odmowa przez Radę notyfikowania pkt 3 lit. a) jednego z trzech dokumentów dostarczonych Radzie przez władze francuskie z żądaniem wpisania PMOI na listę ustanowioną decyzją 2008/583/WE i przekazanych Sądowi przez Radę w odpowiedzi na postanowienie Sądu w przedmiocie środków organizacji postępowania z dnia 26 września 2008 r., spowodowała uniemożliwienie Sądowi wykonania przysługującej mu